

ביראהך - הקדוש ברוך הוא אומר: **איה** הוא מורה? **הרי** מעיד עדות שקר!

אמר רב יוסי, אשרי חלקו של משה, שבאן אמר אל הינו (אל הדר). שאמר רב שמעון, משה נאמנו בדרכיה יותר עליונה על שאר הנביאים הנאמנים. ואמר רב שמעון, אל מללא היה יודעים בני אדם דברי תורה, שידעו שברוי אין שם דבר או אות בתורה שאין בה סודות עליונות ונכבדים.

בא וראה, כתוב (שמות יט) משה ידבר והאללים יעננו בקול. ושנינו, מה זה בקול? בקולו של משה. וזה הוא. בקולו של משה, באותו קול שהוא אחוז בועל כל שאר הנביאים. (משה משה בזון על כלם) ומשם שהוא נאחז על כלם באותו קול, דרכיה עליונה, היה אומר לישראל: ה' אליה. היה דרכה שנקרעת שכינה, ששורה בתוכם. אשרי חלוקן.

ואמר רב שמעון, שנינו, קלות שבתורת כהנים - משה מפי הגבורה אמרן, ושבמשנה תורה - משה מפי עצמו אמרן. מה זה מפי עצמו? וכי מעלה בדעך שאפלו אותו קטעה בתורה אמר אתה משה מעצמו?

אלא יפה הוא, והרי התעורני. לא שנינו מעצמו, אלא מפי עצמו, ומהו? אותו קול שהוא אחוז בו. ועל זה, הלו מפי הגבורה, והלו מפי עצמו, מפי אותה דרכה שנקשר בה על שאר נביאים הנאמנים. ועל זה בכל מקום אליה, ובכאן אל הינו.

בא וראה במה יש להם לבני אדם לשמר ררכיהם כדי שיפרלו בעבודת רבונם ויזכו לחחי העולם. מחת כסא הפלך

בריך הוא אמר, אין הוא מורה, **הא סהיד סהדיותא דשקרא.**

אמר רבבי יוסי, זכה חולקיה דמשה, דהכא אמר אל הינו. (ס' אל הדר) דאמר רב שמעון, משה בדרכא עליה יתר אהחד, על שאר נביאי מהימני. ואמר רב שמעון, אל מללא הוא ידע בני נשא מלין דאוריתא, לינדעון דהא לית שום מלה באוריתא, או את באוריתא, דלא אית בה רין עלאין ויקירין.

הא חזי כתיב, (שמות יט) משה ידבר והאללים יעננו בקול. ותגיןן, מי בקול. בקולו של משה. ושפир הוא, בקולו של משה דליקא, בההוא קול דאייה אהיד ביה, על כל שאר נביאין. (מתפנו משה אהון על כלו) ובгин דאייה אהאחד על כלו, בההוא קול, דרכא עלאה, הוה אמר להו לישראל, יי' אליה, אהו דרכא דאקרי שכינטא, דשריא בגורייה. זכה חולקיה.

ואמר רב שמעון, תגיןן, קלות שבתורת כהנים, משה מפי הגבורה אמרן. ושבמשנה תורה, משה מפי עצמו אמרן. מי מפי עצמו? וכי סלקא דעתך דאפיו את זעירא באוריתא, משה אמר ליה מגרמיה.

אלא שפיר הוא, והא אתערנא, מעצמו לא תגיןן, אלא מפי עצמו. ומאי אייה. ההוא קול דאייה אהיד ביה. ועל דא, הלו מפי הגבורה. והלו מפי עצמו. מפי ההוא דרכא דאתקשך ביה על שאר נביאי מהימני. ועל דא, בכל אחר אליה, והכא אל הינו.

הא חזי, פמה אית להו לבני נשא לאסתפרא אורחיהו, בגין דישתקلون בפלחנא דמאריהון, ויזפון לחמי עולםין. תהות